

Στο πλαίσιο του αφιερώματος “Ένα χρόνο μετά” της εφημερίδας **Documento** που κυκλοφόρησε την Παρασκευή 30 Απριλίου 2021 και αναδεικνύει την κατάσταση στο χώρο της δημόσιας υγείας καθώς και τις εξελίξεις στο μέτωπο της πανδημίας, ο Παθολόγος – Εντατικολόγος ιατρός Μιχάλης Ρίζος, Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο ΑΤΤΙΚΟΝ, σημειώνει τα εξής:

Μιχάλης Ρίζος

Παθολόγος – εντατικολόγος, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο Αττικό Νοσοκομείο

Γιατί η κυβέρνηση απέτυχε τραγικά στη διαχείριση της πανδημίας

Πριν ακριβώς έναν χρόνο σημειώναμε σε ένα μικρό άρθρο στο **Documento** ότι «χρειάζεται να αποτρέψουμε εκείνες τις πολιτικές επιλογές που θα επιχειρήσουν να χρεώσουν στους εργαζόμενους το κόστος της πανδημίας και της αναγκαίας στήριξης της δημόσιας υγείας. Ως μαχόμενο υγειονομικό κίνημα δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι δεν θα χωριστούμε από τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Η ενίσχυση της δημόσιας υγείας δεν θα επιτρέψουμε να προκύψει από τις μειώσεις μισθών, τις απολύσεις και την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, αλλά από τα (υπερ) κέρδη, τις πολεμικές δαπάνες, τα ληστρικά χρέη προς τους ισχυρούς, που αλληλοεξοντώνουν κράτη και λαούς. Πάνδημη αλληλεγγύη, συνεργασία όλων των λαών και πολιτισμών για να μας οδηγήσει η επόμενη μέρα σε έναν καλύτερο κόσμο».

Έναν χρόνο μετά, δυστυχώς, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Η κυβέρνηση και όσοι στηρίζουν και συναινούν με την πολιτική της εφαρμόζουν ακριβώς αυτές τις επιλογές που έπρεπε να αποτραπούν. Προστασία και επιδότηση του ιδιωτικού τομέα υγείας αντί για επίταξη και εθνικοποίησή του. Φτωχοποίηση, απολύσεις και εργασία-λάστιχο για τους εργαζόμενους, νέες φοροαπαλλαγές, ενισχύσεις, τζάμπα χρήμα από τα κρατικά και ευρωπαϊκά ταμεία για τους επιχειρηματίες. Μείωση των δαπανών για την υγεία, αύξηση για τους πολεμικούς εξοπλισμούς, την αστυνομία τα έργα βιτρίνας. Νομοσχέδιο εργασιακής εξόντωσης με κατάργηση του οκτάωρου αντί για μείωση του χρόνου εργασίας, αυξήσεις μισθών, προσλήψεις με βάση τις τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες της εποχής. Διώξεις για τους αγωνιστές υγειονομικούς, ακαταδίωκτο για την εξουσία και τις μεικτές επιτροπές «κυβερνητικοειδικών» που αποφάσιζαν όλα τα προηγούμενα (και δεν εξέφραζαν απλώς «γνώμη»).

Γι’ αυτό η κυβέρνηση απέτυχε τραγικά στη διαχείριση της πανδημίας, γι’ αυτό τα πήγε χειρότερα από πολλές άλλες, χώρες, γι’ αυτό η κατάσταση παραμένει κρίσιμα επικίνδυνη (παρά τα -για πολλοστή φορά- διαγγέλματα για γρήγορο happy end).

Έναν χρόνο μετά η πλειονότητα του λαού και της νεολαίας έκανε το καθήκον της. Παρά την έλλειψη υγειονομικής στήριξης και σοβαρής επιδημιολογικής επιτήρησης στους χώρους εργασίας και στα ΜΜΜ παρά τους αλλοπρόσαλλους περιορισμούς στον ελεύθερο και ανοιχτό χώρο παρά τις κατηγορίες περί

ανευθυνότητας, παρά τον αυταρχισμό και την καταστολή, τους ακροδεξιούς συνωμοσιολόγους αρνητές του κορωνοϊού και των εμβολίων. Ειδικά στον χώρο της υγείας η υπερπροσπάθεια των υγειονομικών κράτησε όρθιο το ΕΣΥ, παρά και ενάντια στην κυβερνητική περιφρόνηση της δημόσιας υγείας. Τότε κυριαρχούσε η περισυλλογή και η αγωνιστική προειδοποίηση για να μην έρθουν τα χειρότερα. Τώρα είναι η ώρα της ανατροπής για να έρθουν τα καλύτερα.